

ма приема за учителъ съ заплатѣ 4000 гр. Но тукъ граждане-тѣ си имахъ тогава записъ съ покойный-тъ Доротея, владыка-та, и тъй днесъ за днесъ, утрѣ за утрѣ, не ма условихъ; еле найпослѣ г-нъ Илія Цановъ ма повыка и ми каза, чи Видинска-та община ся нуждае отъ учителъ, и ма прѣпоручи на общинѣ-тѣ, съсъ коѣ-то ся и съгласихъ да слугувамъ за 7000 гроша прѣзь учебнѣ-тѣ 1872/3 годинѣ съсъ прѣдметы: законъ божій, българска исторія и землеописаніе, и като ся научихъ, че тукъ бѣхъ надошли европейци поради желѣзница-та, азъ, ако и да са бѣхъ условилъ съсъ Видинскѣ-тѣ общинѣ и за учебнѣ-тѣ 1873/4 година, поискахъ да си дойдѣ у дома, и по дохожданіето ми прѣдставямъ са на Негово в. преосвященство г-на Мелетія, кой-то, като ма видѣ, подирь една недѣля ма выка и ми поиска атестата да види, защо-то управленіе-то на училища-та бѣше подъ негово вѣдомство. Азъ му посочихъ гымназійско-то свидѣтелство, а намѣсто богословско-то, едно равамче, кое-то свидѣтелствуваше, чи сжмъ свършилъ богословіе-то, нъ ми е задържано училищно-то свидѣтелство, за дѣто не сжмъ предалъ всичкы-тѣ книги за прочитаніе въ богословскѣ-тѣ библиотекѣ, и на това отгорѣ ми казва: „Ето ти 5500 гр. на годинѣ-тѣ, ако щешъ, остани, на — казва, — хора, кои-то свършили и съсъ атестатъ, пакъ сж ся усло[вили] за 7000 гр. на годинѣ-тѣ, а ти атестатъ нѣмашъ и какъ ще ти дамъ азъ повече!“ На туй азъ мыслехъ да си отыдѣ пакъ въ Видинъ, нъ баща ми ма надума да останѣ, и тъй останхъ. Дойде врѣме да ся нарежда програма-та и да ся види, кой отъ учители-тѣ какъвъ прѣдметъ ще прѣподава; той и тогава не ма пощади въ работѣ-тѣ, нъ мя натовари съсъ пять прѣдметы, именно: законъ божій, географія, ботаника, коя-то, като одрекохъ да приѣмѣ, ми извыка дързновенно: „Зарѣ за тосъ прѣдмѣтъ другъ учителъ да цанимъ?“ И азъ помислихъ, хайде да земѣ, да не бы да ся докачи нѣщо достолѣпіе-то му. Подирь — френскый языкъ и краснописаніе. И по причинѣ на тѣжъ тежкѣ работѣ са разболѣхъ 30 мартъ и лежахъ до 29 априлія.

По истеченіето на учебнѣ-тѣ 1873/4 годинѣ, владыка-та бѣше наумилъ веке да не ма условиява; нъ удовлетвореніе-то, кое-то имахъ граждани-тѣ отъ мое-то учителствуваніе и поведеніе, а сжщеврѣменно и по желаніе-то на сотрудиници-тѣ ми, принуди ся да ма повыка и да мя услови за учителъ и за учебнѣ-тѣ 1874/5 г. съ горепоменжты-тѣ прѣдметы. Той ма выка нѣколко пѣти; но азъ не отидохъ. Найсетне проводи писаря си, та поиска чрѣзь него писменъ отговоръ: щѣ ли да учителствувамъ и занапрѣдъ и подъ каквы именно условия, на кое-то отговорихъ, чи ще приѣмѣ, ако ми ся увеличи платка-та съсъ още 1500 гр., а той ми отговори послѣднѣ, чи граждане-тѣ не давали повече отъ 5500 гр. и намѣсто мене условиява А. Владыгеровъ за 7000 гр. И тъй азъ таѣ годинѣ останхъ празенъ и да си поотпочинѣ. По нещастію учителятъ, покойный-тъ Захарій Зографскый, полудѣ и по съвѣты-тѣ на докторы-тѣ трѣбваше да иде нѣкѣдѣ да са лѣкува; затуй ма повыка пакъ владыка-та на 30^и ноемврій да занемѣ нѣгова-та работа: законъ божій, старо-българскый языкъ и прочитѣ, числителница и краснописаніе, и платка, която бѣше 40 л. т. и да го хранихъ въ митрополіѣ-тѣ, съ условіе, чи отъ 1^и декемврій ще начене да ра-